

๑๗

มาตุคาม

ในพรรษานี้เราตั้งใจอะไรไว้ เราก็ต้องมานึกทบทวนกันให้ดี ที่สำคัญก็คือ ความเป็นพระที่แท้จริง กับเป้าหมายของพระ

พระแท้ คือ ผู้ที่ประพฤติถูกต้องตามธรรมวินัย เราจะต้องสำรวจตรวจตราดูว่า ความเป็นพระของเรายังสมบูรณ์ดีอยู่ไหม ทั้งความคิด คำพูด และการกระทำของเราสมบูรณ์ไหม ยังมีสิ่งที่เราจะต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เป็นพระสมบูรณ์ขึ้นอีกก็อย่าง บางทีเรามุ่งเรื่องงานมากเกินไปจนลืมเรื่องความเป็นพระของเรา พรรษานี้หลวงพ่อยากจะเน้นให้ลูกๆ ทุกรูปหวนกลับคืนมาสู่ธรรมวินัยที่สมบูรณ์ขึ้น

<< กับมาตุคามต้องมีช่องว่าง >>

สิ่งอะไรที่เป็นข้าศึกต่อพรหมจรรย์ ต่อการกุศล เราก็รู้อยู่ แต่บางทีเราก็ชะล่าใจ จนกระทั่งเข้าไปคลุกคลีใกล้ชิด ไม่มีระยะห่างระหว่างเรากับคฤหัสถ์ ซึ่งอันตรายมาก บางครั้งเราเพเลียงพล้ำกระทำให้อจิตเราไม่บริสุทธิ์ คำพูดและ

การกระทำไม่บริสุทธิ์ นี่ก็เมื่อไรก็ไม่สบายใจ เพราะฉะนั้นปีนี้
พรรหานี้ ต้องเน้นเรื่องนี้เป็นพิเศษ เกี่ยวกับการคลุกคลีกับ
สิ่งที่เป็นข้าศึกกับพรรหจรรย์

เราจะไปโทษมาตุคามหรือเพศตรงข้ามไม่ได้ มันต้อง
โทษที่ตัวเรา รักษาใจได้แค่ไหน วางตัวได้เหมาะสมแค่ไหน
อยู่ในฐานะพระที่อยู่บนหิงงูชา หรือว่าเสมอเหมือนกับ
กฤหัสถ์ มันต้องดูตรงนี้

โดยเฉพาะพระอาจารย์ที่ต้องออกไปทำหน้าที่ต่าง
จังหวัดไกลๆ ก็ต้องระมัดระวังให้ดี กลุ่มครองตัวเองให้ได้
เกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในขบวนการพาหนะ ในอาคาร
บ้านเรือน หรือที่ไหนก็แล้วแต่ ระมัดระวังตรงนี้ให้ดี อย่าอยู่
กันตามลำพัง เดี่ยวพญามารจะได้ช่องสอดละเอียดเข้ามา
สอนให้เราคิดอย่างนี้ พูดยังนี้ ทำอย่างนี้ แล้วจะทำให้เรา
เสียใจในภายหลัง จะไม่สบายใจในการอยู่ร่วมกับหมู่คณะที่
เขาบริสุทธิ์กัน เพราะฉะนั้นต้องมีช่องว่างนะลูกนะ

หากจำเป็นจะต้องทำงานคลุกคลีกับเพศตรงข้ามก็ดี
หรือสมัยนี้แม้กับเพศเดียวกันก็ดี ระวังความกำหนัดยินดี
ในกาม ต้องระวังกันให้ดี อย่าล้อเล่นอะไรที่มันเฉียดฉิว
ต่อธรรมวินัย ต้องระวังให้ดีนะลูกนะ

กลุ่มครองตัวเองให้ดี เพราะเราได้ลงทุนมาเป็นนักบวช
แล้ว ต้องถือว่าเป็นการลงทุนชนิดหนึ่ง ลงทุนด้วยชีวิต

ซึ่งผ่านกาลเวลาทุกวันทุกคืน เดี่ยววันเดียวคืน จะมีกำไร
เท่าทุน หรือขาดทุนก็อยู่ที่เรา

เราหวังกำไร คือ ความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ ที่จะ
บังเกิดขึ้นกับตัวเรา เราจึงได้มาบวช มาเติมความบริสุทธิ์
กาย วาจา ใจ ให้เพิ่มขึ้น จะได้เป็นกำไรของชีวิต เพราะถ้า
เราอยู่เป็นคฤหัสถ์ โอกาสว่างที่จะบำเพ็ญความบริสุทธิ์ หรือ
เพิ่มเติมความบริสุทธิ์บริบูรณ์ให้บังเกิดขึ้นกับกาย วาจา ใจ
นั้นมันยาก เพราะสิ่งแวดล้อมไม่อำนวย มีแต่การแข่งขัน
ปัญหา ความขัดแย้ง แรงกดดัน ความพยายาบท ขุ่นเคือง
ความเบียดเบียน แล้วก็ความกำหนดยินดีในกาม เยอะแยะ
ไปหมด เพราะสิ่งแวดล้อมมันเป็นอย่างนั้น อยู่เป็นคฤหัสถ์

จะมาเติมความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ นั้นยากกว่า แต่ไม่ได้
หมายถึงว่า ทำไม่ได้ ทำได้แต่ยากกว่า

การมาบวชถือว่า เป็นการลงทุนด้วยชีวิต ในการ
แสวงหาความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์จะเป็นเครื่องทำให้เราได้
บรรลुธรรม หลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร
จากกิเลสอาสวะทั้งหลาย และผลพลอยได้ก็จะไปถึงแก่หมู่
ญาติ บรรพบุรุษ บุพการี สรรพสัตว์ทั้งหลายเหล่านั้น เพราะ
ฉะนั้นตรวจตราดูแลกันให้ดีนะลูกนะ ของใครของมัน

ดูให้ดี อย่าคลุกคลี ให้มีช่องไฟเอาไว้ ต้องเว้นวรรค
ถ้าคุ้นเคยกันมากเกินไป มันก็มองข้ามการเป็นสมณะ บางที
คำถามที่ถามด้วยความอยากรู้ในเรื่องที่ไม่ควรรู้ คุยเรื่องเพศ
กับมาตุคามที่คุ้นเคย อย่างนี้ไม่สมควร เพราะมันจะนำมาซึ่ง
ความวิบัติของศีล ของธรรมวินัย แค่คิดก็แย่อยู่แล้ว พอพูดไป
ชักถามไป เพราะอยากรู้ พอรู้แล้วก็อยากลอง พอลองแล้ว
ก็มีปัญหาเกิดขึ้น มันจะเรียงกันมา

พรรษาที่ผ่านมา ไม่เคยพูดเรื่องนี้ แต่พรรษานี้ต้องพูด
เพราะอยู่กันเยอะขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นระมัดระวังให้ดีนะ
แม้เพศเดียวกันก็ต้องดูให้ดี รักษาเนื้อรักษาตัวให้ดี เพื่อ
ที่เราจะได้ก้าวไปสู่เป้าหมายอันสูงสุดที่เราปรารถนาอันคือ
การบรรลุธรรม

<< ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมให้เต็มที่ >>

พรรษาที่ผ่านมา เราจะรู้ตัวของเราเองว่า เราได้ประพฤติปฏิบัติธรรมจริงแค่ไหน ดูจากผลที่เกิดขึ้นมา เรายังรู้ว่า เราเอาจริงเอาจังแค่ไหน พรรษานี้จะให้เหมือนพรรษาที่ผ่านมาๆ มาไม่ได้แล้ว พรรษานี้เราต้องให้ความสำคัญกับสิ่งนี้ให้มากที่สุด เพราะตอนนี้ญาติโยมเขาตื่นตัวเรื่องการปฏิบัติธรรมกันไปทั่วประเทศ ทั่วโลก

ที่สำคัญในใจของญาติโยม ที่มองดูพระที่เขาคเณรพกราบไหว้บูชา สนับสนุนทุกด้าน ต้องเป็นผู้ที่บรรลุธรรมแล้ว เขาไม่ได้มองว่า เรากำลังศึกษา กำลังฝึกฝน กำลังทำความเพียรอยู่ เขามองว่า เราได้บรรลุแล้ว ตรงนี้แหละที่จะสร้างความลำบากใจให้เกิดขึ้นกับเรา เวลาเขากราบไหว้บูชา เขาก็กราบไหว้พระผู้บริสุทธิ์ พระผู้บรรลุธรรม แต่เรารู้ยู่ๆ เรายังไม่มีอะไรเป็นสิ่งที่ควรแก่การเคารพ กราบไหว้บูชา หรือสนับสนุนอะไรอย่างนั้นเลย

พรรษานี้ไม่ได้แล้วนะลูกนะ เพราะเดี๋ยวก็วัน เดียวก็คืน วันเวลาที่ผ่านไปมันก็ลืมนึกถึงความแข็งแรง ความสดชื่นของร่างกายเราไปด้วย ร่างกายของเรามีแต่เสื่อมไปเรื่อยๆ เพราะฉะนั้นต้องชิงช่วงในจังหวะที่ร่างกายเรายังแข็งแรง ยังสดชื่น ยังเบิกบานอยู่ ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมให้เต็มที่

ที่จริง กิจวัตรกิจกรรมที่หลวงพ่อกับหมู่คณะได้จัดเอาไว้ให้ นั้น เหมาะสมสำหรับการเข้าถึงธรรมได้ ถ้าหากว่าเอาใจใส่ เอาจริงเอาจริงกัน มีความปรารถนาอยากเข้าถึงธรรมกันอย่างแท้จริงแล้วก็ต้องเข้าถึงได้ ตามตารางกิจวัตรกิจกรรมที่วางเอาไว้ แม้จะมีงานพิเศษที่เกิดขึ้นเป็นช่วงๆ ก็ตาม ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการบำเพ็ญสมณธรรม

เพราะฉะนั้น พรหมานี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมกันให้ดี พยายามรักษาใจเอาไว้อยู่ภายใน เหมือนอย่าง หลวงพ่อได้ให้โอวาทแก่นักนิสิตทั้งหลายว่า **ให้อยู่จำพรรษาภายในกายยาววา หนาคืบ กว้างศอก ในปริมณฑลแห่งใจ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้ใจอยู่ใกล้ๆ บริเวณนั้น อยู่ในขอบเขตอันนั้น ถ้าทำได้แบบนี้ สักวันหนึ่งใจก็จะรวมลงหยุดเข้าไปสู่ภายในได้ อย่างนี้ถึงจะเรียกว่า เป็นการจำพรรษาอย่างแท้จริง**

เอาใจมาหยุดอยู่ภายใน ในปริมณฑลแห่งใจ ในกายยาววา หนาคืบ กว้างศอก ให้อยู่อย่างนี้แหละ ไม่ให้ไปที่ไหน อยู่กับเนื้อกับตัวของเรตาลอดไป หวังว่าลูกทุกคนจะใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อการบำเพ็ญสมณธรรมนะ

๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕